

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

3. De genere Demonstratiuo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

folem, pulverem, cœlum denique pati diceant.

Sed ne forum, & subfellia, aut scholas etiam semper cogitemus, extant ea tempora, & loci, quibus auditores doctis, amantiss, sculptis orationibus sunt permulcendi, &, vt cum Dionysio loquar, nonnihil oportet ex istius autem eloquentiæ suppellectile petenda sunt adiumenta, quando demonstratiuum genus complexa est.

Βιατρίβη.

De genere Demonstratiuo.

CAPVT III.

Nonnus Dion. lib. 3.

Demonstratiuum genus primum locum obtinet, quod vt Nilus ille Nonni; Πότις γονόβη χεῖρ ἐπιδομον ὕδαρ, Ἐπὶ δὲ διὰ τομάτων εἰλυμένῳ εἰς ἄλα πῖπαι.

Est sanè Nilus fluuiorum omnium maximus, fecundissimus, & suauissimus. Quæ omnia demonstratiuo generi magnoperè congruunt.

Demonstratiui generis excellentia.

Magnitudo quaritur? omnium rerum laudes, & vituperia continet: fecunditas experitur? nullum verbis, aut rebus vberius: desideratur suauitas? at tota Ciceronis, Demosthenis, Isocratis Myrothecia hoc genus exhaustit.

Procopius sophista in epist. Demonstratiue quid?

Quod si apud Procopium χροσθεῖς appellatur à Cedreno: hic quoque fontes aurei magna vbertate distillant: Ἰδιαιτικὴν quidem à Græcis nuncupatur, quod totum ad pompam, &

magnificentiam narum videatur: nam ἰσίδου vos dicebantur in laudis, & certaminibus oratores, poetæ, citharædi, quoties de palma cū æmulis, magna hominum frequentia certarent: nunc igitur de tam nobili, & tam spatiofo genere dicendum.

Præcepta generis Demonstratiui.

Demonstratiuum genus est, quod laudem, & vituperium continet: Ex quo laudationum præcepta, & vituperij hic tradenda sunt. In eo specto, quid laudandum, & vituperandum: & quomodo, Quatuor, teste Aristotele, cadunt in laudationem; Deus, homo, animalia, inanima. Modus, & ratio patebit in singulis.

Laudatio Dei.

CAPVT IV.

Ex aïds igitur, vt ait Theocritus, ἀρχώμεθα in Dei laudatione Dei duó spectantur: materia, & forma: Materiam hic appello argumentum laudationis, Dei putā amplissimas virtutes: formam, veluti modum, & characterem.

In laudes diuinas latissimum patet dicendi ex varijs locis campus, sed in eo excellent definitiones conglobatæ, quibus frequenter vitur Synesius, & D. Gregorius Nazianzenus. Sic autem Synesius in hymnis Deum laudat.

Δώτορ χάριω.
Ρίζα κόσμου.
Κέντρον ὄντων.
Αὐτοσοῦτ' ἀρχή,
Ταμίης πατὴρ τε ὄντων.
Ἐνοτήτων ἑνάς ἀγνή.
Μονάδων μονὴς τε πρώτη,
Πάτερ αὐτοπάτωρ.
Ὀντων ἀπέρμα.
Ἀξέχεια σοφία.
Παγὰ σοφίας.
Ὀμμα σαυτῆ.
Κόσμου κλεῖς.
Κλεινὸν σφαιρωτὸς ἀσφωμ

Dator gratiarum.
Radix mundi.
Centrum entium.
Ex se ortum principium.
Dispensator, & parens rerum.
Vnitatum vnitatis pura.
Monadum monas prima.
Pater sui pater.
Entium semen.
Veritas sapiens.
Fons sapientia.
Oculi cuiuspiam.
Mundi creator.
Inlycorum rotator spherarum.

Virtu-